

plenā i circūitu igne copioso succēsa demerfa ē
Abi facta dei psallēs triduo vixit vltimo gla-
dio aiaduēsa ē. Itaq; p̄ma lucia i v̄ginitate p̄
manēs: martyriū p̄ xp̄o passa ē. Ista v̄o in vi-
duitate pseuerans: mori p̄ xp̄o non reculauit.
Quaz aie gliaz celestis regni in eternū pacifice
possidebūt. Ad quā nos p̄ducatur ih̄s fili⁹ dei: q̄
sit benedict⁹ in secula seculoz. Amen.

Sermo. lxxviii. de laudib⁹ vere amici-
tie. q̄ hoies in s̄ctitate p̄seruat.

Beatus qui inue-

nit amicū v̄z. Sapientis v̄ba sunt
ista originalit̄ Eccl̄i. xxv. ca. Satis
efficax est tā in sp̄uali q̄ ciuili vita: vinculū ami-
citie vere: q̄ hoies cōmunicant sibi v̄p̄is v̄trāq;
fortuna. Propterea a thacrobio species iusticie
ponit̄ r̄ ab ip̄o atq; a carceris sapientib⁹ miris
laudibus p̄conizat̄: qz tamē pleriq; serales po-
tius q̄ rōnales hoies amicitia r̄ parui pendūt
r̄ fugiunt. Idcirco in p̄senti sermone de ei⁹ lau-
dibus erimus verba facturi: de qua tria myste-
ria p̄ponimus cōtemplanda.

Primū d̄r cōmendationis.

Secūm distinctionis.

Tertiū significationis.

Q̄ oēs s̄cti r̄ morales p̄bi gloriose lo-
quunt̄ de amicitia. Caplin. i.

Diximus mysteri-

um p̄replandū de amicitia d̄r cōmē-
dationis. Oēs q̄petam s̄cti q̄ p̄bi
morales de illa gloriose loquūt̄. Unde sapiēs
Eccl̄i. vj. ca. ait. Amic⁹ fidelis p̄tectio fort̄. Et
Cassiodor⁹ in libro de amicitia. In hūanis re-
bus nihil amicitia dulcius iuenit̄: nihil sancti⁹
apetit̄: nihil fructuosi⁹ custodit̄. Et in eodem
li. Amicitia p̄pria suauitate v̄tutes alias con-
dit̄: aduersa t̄pat: tristiaq; iocundat. Et idē in
ep̄lis. Sine amicis ois cogitatio esset tediū ois
opatio labor: ois terra pegrinatio: ois vita tor-
mētū: sine amicorū solatio: viuere eēt mori. Et
Ambro. li. d̄ officijs. Solatiū q̄pete vite hui⁹ ē:
vt habeas cui pect⁹ tuuz aperias: cui archana
cōices: cui secreta tui pectoris cōmittas: vt col-
loces tibi virū fidelē: q̄ in p̄speris gratulet̄ i tri-
stib⁹ cōpatiat̄: in p̄secutionib⁹ abhorretur. Et
Valerius maximus li. iiii. Amicitie vinculum
potēs ē r̄ p̄ualiduz: neq; v̄lla ex p̄te sanguinis
virib⁹ inferi⁹. Et Quintilian⁹ in li. declamatio-
nū. Nō reperio qd̄ in reb⁹ hūanis excogitate-
rit natura p̄stati⁹ amicitia: qd̄ p̄cordia r̄ fortu-
nā maius auxiliū. Et Salus. in iugurtino. Nō
exercit⁹ neq; thesauri sūt regni p̄sidia: sed veri

amici: q̄s neq; armis cogere: neq; auro parere
queas: officio fideq; parant̄. Et Seneca in lib.
de tranquillitate animi. Nihil eque oblectat ani-
mū: q̄ amicitia fidelis r̄ dulcis. Et Theophras-
tus p̄hs. Quāti ē sine aia corp⁹: tāti ē sine ami-
cis hō. Et sc̄os p̄hs interrogat⁹ ab adriano ce-
sare. qd̄ est amicus. r̄ndit. desiderabile nomen:
infelicitatis refugiu: indeficiēs quies: amanda
felicitas. Et Aristo. in. vij. Ethico. ca. j. Ami-
citiā maxime necessaria est in vita: sine amicis
nullus eligeret viuere: habēs reliq; bona oia et
mendicantibus et principatus et p̄tates possi-
dentibus: videt̄ amicis maxime opus esse. Et
idē in. ij. politico. Amicitia q̄dem p̄tam⁹ ma-
ximū esse bonorū ciuib⁹. Et idē in. iij. topicoz.
Magis eligenda est sup̄abundantia amicitie
q̄ pecuniaz. Et Tullius i q̄stionibus tuscula-
nis. Sūmū gen⁹ felicitatis est h̄re amicos. Et
idē in li. illo de amicitia d̄ q̄ inquit aulus gelius
in. j. noctiū acticaz. Q̄ cū librū illuz cōponeret
legit librū theophrasti d̄ amicitia ait. Excepta
sapia nil melius est datuz hōi a dijs immortalib⁹
amicitiā. Et itēz ibi. Solem emūdo tollere vi-
dent̄: q̄ amicitia e vita tollūt: qz nihil a deo me-
li⁹ habem⁹: nihil iocūdius. Et iteruz. Ego vos
hortari tm̄ possū: vt amicitia oibus reb⁹ huma-
nis anteponatis. Nihil em̄ est tā nature aptuz
tāq; cōueniens ad res vel sc̄das vel aduersas.
Et idē li. j. de finib⁹ bonorū r̄ malorū. Omniuz
rerū q̄s ad beate viuēdū sapia cōparauit. nihil
est maius amicitia: nihil v̄berius: nihil iocūdi-
us. Sed p̄ter p̄dicta querunt aliqui: v̄tz felix i
digeat amicis. Et posset argui qz non: qz q̄cūq;
sūt p̄ se sibi sufficiētes ex bonis q̄ h̄nt: non indi-
gēt amicitia aliorū: s̄ felix p̄ se oiuuz bonorū suffi-
cientiā h̄z. q̄ nō videt̄ indigere amicis. In op-
positū v̄o arguit̄ tali rōne. Inter oia exteriora
est maximū bonū h̄re amicos. vt p̄batū ē pau-
lo sup̄ius p̄ Aristo. Si q̄ felici cui oia bona tri-
buunt̄ nō dant̄ amici: tūc felici d̄cert maximū
bonorū exteriorū sc̄z amicitia qd̄ est r̄ rōnez felici-
cis. R̄ndet ab ista soluēda. q̄ aut loq̄mur de fe-
licitate celestis patrie: aut de felicitate p̄ntis vi-
te. Primo em̄ si loquimur de p̄fecta felicitate q̄
erit in patria. tunc aut loq̄mur de necessitate be-
atitudinis: aut de bene esse. Primo mō dico qz
societas amicorū nō req̄rit̄ de necessitate ad bea-
titudinē patrie. qm̄ ille q̄ habet totā plenitudi-
nē sue p̄fectionis in vno nō indiget in alia. sed
beatus in patria habet totā plenitudinē sue
p̄fectionis in deo. ergo nō indiget alio. Et hoc
est qd̄ scribit̄ Sapie. vij. ca. Venerūt aut̄ mihi
oia bona pariter cum illa. s̄. cum diuina sapia
q̄ in dei clara visione cōsistit. Unde Aug⁹. viij
lib. sup̄ Gen. ad l̄ram dicit. qz creatura sp̄ualis

ad hoc qd sic beata non nisi intrinsecus adiuuat
 eternitate: veritate ⁊ charitate creatoris. **N**az
 pfectio charitatē est essentialis beatitudini q̄tū
 ad dilectionē dei: nō autē q̄tum ad dilectionē
 primi. Quare si eēt vna sola aia fruens deo nō
 hñs primū quē diligeret: adhuc beata eēt: sed
 supposito primo seq̄t dilectio ei⁹ ex perfecta di
 lectione dei. **U**n̄ q̄si ꝓcomitanter se hz amicitia
 ad pfectaz beatitudinē. **S**cdo v̄o si loq̄mur de
 bñ esse beatitudinis tūc verū ē qd ad illā facit so
 cietas amicorū: qz sicut beatitudo essentialis ē
 quā hz beat⁹ ap̄d deū solum: ita beatitudo acci
 dētalis ē: quā hz beat⁹ ap̄d aliū beatuz. **S**i v̄o
 loq̄mur d̄ felicitate impfecta q̄ nihil aliud ē: lar
 geillā sumendo q̄ p̄sp̄ritas ⁊ bonoz t̄paliuz
 abūdātia. tunc dico qd felix aliquo mō nō indi
 get amicis ⁊ aliquo mō indiget. **N**ā felix nō in
 diget amicitia vtili: qz existūt sibi oia bona: in
 diget tñ amicis maxime p̄pter tria. **P**rimo p̄
 pter cōicationē. vt cōicet amicis indigentib⁹ fe
 licitatē suā. qm̄ vt inq̄t **Plato** i **Timco**. **B**o
 nos viros decet cōmodos esse. **E**t **Quidius** in
 li. de ponto. **R**egia crede mihi res est succurre
 relapsis. **C**ōueniēs hoī est hoīem fuare volu
 ptas. **S**cdo felix indiget ami. is p̄pter ꝓserua
 tionē: qz nullus sufficit solus fuare p̄sp̄ritatez
 suā. **I**do inq̄t **Tulli⁹** in li. de amicitia. **Q**m̄ res
 humane fragiles sūt ⁊ caduce sp̄ acq̄rendi sunt
 q̄s diligam⁹ ⁊ a q̄b⁹ diligamur. charitate em̄ be
 niuolentiaq̄ sublata ois ē sublata: ⁊ ita iocūdi
 tas. **T**ertio felix indiget amicis p̄pter delecta
 tionē: qz delectabile ē ꝓuiuere amicis. **U**nde ⁊
Tulli⁹ in p̄fato lib. de amicitia dicebat. **Q**uid
 dulci⁹ q̄ h̄re aliquē cuz q̄ audeas sic loq̄ oia vt
 tecū. **P**ropter h̄ oia ꝓcludit sapiēs **Eccl̄i**. vi. c.
Qd q̄ inuenit amicū fidelē inuenit thesaur⁹. **A**mi
 co q̄ppe fideli nulla ē cōpatio ⁊ nō ē digna pōde
 ratio auri ⁊ argēti ꝓtra bonitatē fidei illius.

**De triplici amicitia, mala, falsa, ⁊ ve
 ra.** **Caplm. II.**

Secūndū mysteri⁹

um contemplandū de amicitia dici
 tur distinctio. **D**istinguitur quippe
 in scripturis diuinis ⁊ hūanis tripliciter. **N**az

Quedā est amicitia mala.

Quedam falsa.

Quedam vera.

Prima amicitia d̄ mala. que est inter eos q̄
 mali sūt. sicut **Luce**. xxiij. ca. scribit̄ qd facti sūt
 amici herodes ⁊ pilatus. **U**bi glo. nephanduz
 fedus qd herodes ⁊ pilatus in occidendo xpm̄
 pep̄gerūt. p̄pterea **Aristo**. viij. ethi. ait. ca. iij
Qd p̄fecta ē bonoz amicitia: ⁊ p̄m̄xtutē similiū

Et **Tulli⁹** in li. d̄ amicitia inq̄t. **V**tr⁹ amicitia
 ⁊ gignit ⁊ continet: nec sine v̄tute amicitia esse
 v̄llo pacto pōt. **E**t itez ibi sic ꝓcludit. **H**oc sen
 tio nisi i bonis amicitia esse nō posse. **S**cda ē
 amicitia falsa: vel simulata qm̄ scz aliq̄s diligit
 solo noīe ⁊ nō ope qd v̄tq̄ facile impleri dicit
Ambrosi⁹ li. iij. de officijs. **F**acilis inq̄t vox et
 cōis tuus sū totus: s̄ paucoz effect⁹. **S**ūt ⁊ alij
 q̄ se amicos dicūt: ⁊ nō nisi p̄pter ꝓp̄riū cōmo
 dū amant. s̄ quos dicit **Seneca** ad lucillū. **N**e
 gociatio est nō amicitia q̄ ad cōmoduz accedit.
Et **Ihero⁹** in eplā ad paulinū ait. **V**era amici
 tia illa est ⁊ xpi glutino copulata quā non v̄tū
 tas rei familiaris. non p̄sentia tñ corporis. non
 subdola ⁊ palpās adulatio: s̄ dei timor ⁊ diui
 naz scripturaz studia cōciliant. **E**t idez super
Abicheā p̄phetaz. **D**elicata ē amicitia q̄ ami
 coz felicitatē ⁊ diuitias sequitur. **I**n h̄ genere
 amicitie hodie voluit̄ q̄si totus mūdus. **U**nde
Quidius li. ij. de pōto ait. **V**ulgus amicitias
 vtilitate p̄bat: illud amicitie quondā venerabi
 le nomen p̄stat ⁊ in questu ꝓo meretrice sedet
Sūt ⁊ adhuc amici falsi. qm̄ hi q̄ se amicos fate
 bant: amicos deserūt in aduersis. **N**am vt scri
 bit sapiēs **Proū**. xvij. ca. om̄i tpe diligit q̄ ami
 cus est. **E**t **Valeri⁹** lib. iij. **S**incere fidei amici
 p̄cipue in aduersis rebus cognoscūt: in q̄bus
 quicqd̄ p̄stat: totū a cōstanti beniuolētia p̄fici
 scit. **S**ed id **Tulli⁹** in questi. tuscu. ⁊ in. iij. li. de
 officijs. cōmendat vna cū **valerio** maximo dā
 monē ⁊ ficiā **pictagoricos** q̄ amicitiarū animo
 adeo stricti erāt vt cū alterū ex his **siracusanus**
dionysius occidere terminasset: ⁊ is q̄ morti ad
 iectus esset: paucos dies q̄bus domū p̄ficisce
 ref a **dionysio** impetrasset: sin aliū ꝓreditu ei⁹
 daret: alter m̄dere ꝓ amico nō dubitauit: affir
 mans qd nisi rediret alius infra assignatum sibi
 terminū ip̄e moreret. **D**ēs p̄mo isto insultu sūt
 i admirationē versi: q̄q̄ derideret a plurimis
 s̄ cū tandē reuerteref amic⁹ seq̄ ad diē termini
 p̄sentasset: admirat⁹ tyrann⁹ eoz fidē supplicii
 remisit. **R**ogās se tertiu in societate recipi. **S**z
 hodierna die tales minime inueniunt: q̄nimo
 vt **Quidi⁹** ait li. ij. de ponto. **D**iligif nemo nisi
 cū fortuna scda est. **E**t in lib. de tristib⁹. **D**onec
 eris felix multos numerabis amicos **T**pa si fu
 erint nubila solus eris. **E**t in eodez libro: sic de
 quodā suo amico tepido lamentat̄.
In caput alta suum labent̄ ab equore retro.
Flumina: cōuersis solqz recurrit equis
Terra feret stellas: celum scindet aratro
Unda dabit flāmas: ⁊ dabit ignis aquas
Omnia nature ꝓpostera legibus ibunt.
Parsqz suū mundi nulla tenebit iter.
Omnia iam sicut fieri q̄ posse negabam.

Et nihil est de quo non sit habenda fides.
Hec ego vaticinor: quia sum deceptus ab illo.
Laturum misero: quem mihi rebar opem.
Illud amicitie sanctum et venerabile nomen
Retibi pro vili sub pedibusque iacet.
Tertia igitur amicitia vera est illa que fundatur
super virtutem et perseverat in quolibet statu siue
prosperitatis siue adversitatis.

De signis vere amicitie. Cap. l. m.

Quartum mysterium

Contemplandum de amicitia dicitur significatio. Sunt enim aliqua signa per que cognosci potest quando quis est verus amicus. Et hec distinguuntur in tria. Nam

Alia sunt signa cordis.

Alia sunt signa oris.

Alia sunt signa operis.

Primo sunt alia signa cordis. que subdividi possunt in tria.

Primum est voluntatum concordatio.

Secundum secretorum communicatio.

Tertium animi confirmatio.

Primum signum est voluntatum concordatio. de qua ait Tullius li. de amicitia. Idem velle et idem nolle.

Ea demum vera est amicitia: quod utique intelligendum est in rebus virtuosis: debitis et honestis. Nam concordia malorum non vere amicitia: sed sicut similitudinem dici potest. Secundum signum est secretorum et consiliorum

communicatio. ut enim ait Ambrosius li. de officiis. Nihil occultat amicus: si verus est. Verumtamen caute agendum est ut fuerit regula Senecae ad Lucillum dicens. Dia

cum amico delibera: sed de ipso prius. Nam inquit Macrobius lib. saturnaliu. Ita amicum habeas ut hunc fieri posse inimicum putes. Et Valerius rubrica de dilectione et amore dicit. Rias aiebat oportere homines ita in usu amicitie versari ut meminissent eam ad gravissimas inimicitias posse converteri. Ad quidem preceptum prima specie nimis fortasse callidum videbatur: nimiumque simplicitati: que precipue amicitia gaudet contrarium: sed si animi altior cogitatio demissa fuerit per que utile reperietur

Tertium signum vere amicitie dicitur animi confirmatio. Hoc utique ad veram amicitiam spectare cognoscitur: ut non statim mala de amicis credantur susurrantibus et bislinguis. Ideo Valerius li. iij. rubrica de moderatione. laudat Plautonem. qui cum a quodam audiret xenocratem discipulum suum de se multa impie locutum sine ulla cunctatione criminantem respuit. Instabat ille certo vultu causam querens cur sibi fides non adhiberetur. Adiecit Plato. Non esse credibile ut quem tantopere amaret ab eo non diligeretur. Postremo cum ad iusturandum inimicitias serentis malignitas confugisset ne de perjurio eius disputaret affirmavit

nunquam xenocratem illa dicturum fuisse: nisi ea dici expedire sibi iudicasset. Secundo sunt alia signa oris et hec distinguuntur in tria.

Primum est secreta monitio.

Secundum recta locutio.

Tertium manifesta laudatio.

Primum signum oris vere amicitie est secreta monitio. Cum scilicet quis deprehendens in aliquo suo amico errare secreta studet illum monere. Iuxta salvatoris nostri documentum. quod Matth. xvij. c. dixit Si peccaverit in te frater tuus: vade et corripe eum inter te et ipsum solum. Et dicitur hanc pulchre loquitur Ambrosius li. iij. de officiis. Obiurgat amicus amicum: non iactantie studio: sed affectu charitatis: ut nec ammonitio aspera sit: nec obiurgatio contumeliosa. Et

Seneca in li. de moribus. Vires tuas magis amici sentiam beneficiis quam iniuriis. Secundum signum oris est recta locutio. ut amicus magis loquitur amico vera et utilia quam blanda et falsa et cum suo damno illi placetia. Hinc sapiens Proverbia. x. ca. ait. Simulatores ore decipiunt amicum suum. Et xvj. ca. Vir iniquus laudat amicum suum: et ducit eum per viam non bonam. Et Augustinus super illo verbo psalmiste. Laudat peccator in desiderijs anime sue. Adulantius inquit lingue alligant animas in peccatis: delectat enim ea facere in quibus non solum metuit reprehensor: sed etiam laudat peccator. Tertium signum est manifesta laudatio. ut enim inquit Chrysostomus. Hic mos amantium est ut amorem suum silentio tegerentur. Tertio sunt alia signa vere amicitie in opere: et hec adhuc tria.

Primum est grata conversatio.

Secundum prompta condescensio.

Tertium honesta satisfactio.

Primum signum est grata conversatio. Inquit enim Aristoteles ix. Ethicorum. Amicus est alius ipse. Et Tullius. Amicus est alter ego. Idcirco que veri amici sunt: libenter conveniunt: familiariter conveniuntur.

Quare et Aristoteles dicit. Amicis eligibilissimum est convivere. Secundum signum est prompta condescensio. Cum quis amico descendit subveniendum sibi in necessitatibus suis. Ideo philosophus quidam cum diceretur ei de quodam paupere: ille amicus illius divitis est. cur inquit illo divite pauper est: amicus non est: que particeps non est fortune. Et dum amicus aliquid expostulat: non est percrastinandum. Cum sapiens in Proverbia dixit. Ne dicas amico tuo vade et revertere cras enim dabo tibi cum statim possis dare. Tertium signum est honesta satisfactio. Nec amicus turpia petere debet: nec alius in his satisfactere tenetur. Hinc Valerius libro. vj. Rubrica graviter dicta aut facta. refert Publium Rutilium cum amici cuiusdam iniuste rogationi resisteret: atque is per summam indignationem dixisset. Quid ergo opus est mihi amicitia tua: si quod

rogo non facis. Respondit. imo qd mihi tua: si ppter te aliqd inhoneste facturum sū. Et Aulus gelius in pmo noctiu actiaz querēs an putilitate amicorū delinquendū aliqn sit. ait. Chllo lacedemoni? de hoc dubitavit. Pericles atheniēsis egregius vir ingenio bonisq; oib? disciplinis ornatus ab amico suo rogatus vt pro re causaq; eius fallum deieraret Rndit. Opus ē me amici cōmodare sed vsq; ad aras theophrastus parua inquit ⁊ tenuis vel turpido vel infamia subeunda est. Si ea remagna vtilitas amico queri pōt rependitur quippe ⁊ cōpensatur leue damnū delibate honestatis maiore alia grauioreq; in adiuuando amico honestate. hec aulus gelius. Sed Cicero in lib. de amicitia ita cōclulit Nulla ē excusatio peccati: si amicitia peccaueris. Nā cū cōsiliatrix amicitie virtutis: opinio fueris. difficile ē amicitia manere: si a virtute defeceris. Hec de amicitia scripta sūt: vt cognoscat vnusquisq; quāta sit vis illius: que tamen a rarissimis obseruat: vt decet: vbiq; eteni pua tus amor alas suas iam expandit: vnusq; qd suū est qrit ⁊ suo tm cōmodo satisfacere studet. Nos vō q xpiani sumus ad amicitia excolēda inducimur: p legem illā diuinā: quā xps deus dei filius de virgine natus verbo docuit: pariter ⁊ exemplo. Diliges ait primū p tuuz. qd si fecerim? pignus eterne vite ab eo largiter accipiem? q suam nobis grām largiet ī pnti seculo. Et in futuro gloriā sempiternā: in qua viuūt ⁊ regnat p infinita secula seculorū. Amen.

Sermo. lxxix. de beatissimo cōfessore Antonio paduano de ordine minoz

Non potest ciuitas abscondi supra mōtē posita. vba sūt redēptoris nri originalit. Mat. v. ca. ⁊ in euangelio pntis solēnitatis. Cuncti fere mortales q baptismali caractere sūt insigniti: beatū antoniū paduanū deuotiōe ardentissima colunt ac venerant: nec ipse patrociniū ei? exposcentib?: ita sit affabilis ⁊ ppitius vt videatur quodāmodo cū illis cōuiuere ⁊ cōmorari. Nulla a fonte sue dulcedinis sitibū dus abscedit: omib; eum inuocantib? presto est. Et vt verissime cantat ecclesia Ad sacrum eius tumulum frequēter membra languentū: modo sanitati quolibet morbo fuerint grauata restituūt. Propterea ne beneficiorū illius in memores ac cusemur: in solēnitate pnti ad sue laudis pconia extollēda: oī studio: oī diligētia: oīq; vī dīcēdi debem? incubere. Est qpe in ecclesia dei velut ciuitas posita in cacumine mōtis: q ab oib? videri pōt. vt vba pposita dicūt. Quā multa in

hoc sancto reperiunt q fulgent in domo dñi: lucentq; oib? q sunt in illa: ppter q patrē q est in celis glorificāt ⁊ bñdicūt. Sed vt ista clar? habent de scto antonio in pntiarū vba facturi. Triplicē excellentiā eius porabimus.

Prima dicitur religionis.

Secunda p̄dicationis.

Tertia glorificationis.

Qualit? beat? antoni? etate tenell? habitū canonicorū regulariū scti augustini suscepit. Inde q zelo martirij succēsus trāsijt ad religionē minoz

Capitulum. i.

Prima excellen-

tia sancti antoni: dicitur religionis. De- dicauit nāq; se deo: ⁊ in religione sctā laudabiliter vsq; ad mortē pseuerauit. Vt em scribit ironicis ordinis nostri minoz. Fu erunt anni vite beati antoni. xxxvj. Nam fuit in domo parentū annis qndecim. In monasterio vō scti vincentij annis duobus. Et in monasterio sctę crucis de colimbria nouē annis. Postremo in ordine beati frācisci multis miraculis clarus decē annos felicē psumauit. Et lz in eo multa pueniāt: que sue religionis p̄fessionē extollūt: nos tm tria dūtaxat explicabim?.

Primū est etas.

Secundū causalitas.

Tertiū charitas.

Primū quo extollit p̄fessio assumptę religionis a beato antonio dicitur etas. Non em expectauit senectā: non iuuenilib? annis p̄us voluit obtempere: sed vbi sextūdecimū attingit annū spre tis mundi ⁊ carnis illecebris ad quoddaz cenobium ordinis sancti augustini vlyrbone ciuitatis de q ipse oriū dus erat vicinū se cōtulit. Ibi q; deuor? habitū religionis assumpsit: vbi biēnio exacto: amicorū carnaliū frequentia turbabaf: ne vt cupiebat sedulo p̄templationi vacaret: qre ad sanctę crucis de colimbria cū superioris licētia aliud scz eiusdē ordinis monasteriū cōuolauit. Sed pleriq; cū hec dicim?: vel antonio ad iuuenilē quasi motū imputāt: qz ad religionē se transtulit: vt detrahūt viris religiosi q inducere conant laicos vt ⁊ ipsi fiant religiosi: aut religionē damnāt: q viros quādoq; flagitiosos atq; scelestos recipit. Pro quib? tria sūt de necessitate dubia declaranda.

Primū vtrū circa religionis ingressus sit habenda magna deliberatio.

Secundū vtrū peccet ille qui hortat quoscuq; ad religionis ingressum.

Tertiū vtrū peccato: ib? sit denegandus re-